

Sygn. akt I C 3297/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie, Wydział I Cywilny,

w składzie:

Przewodniczący: SSR Piotr Żywicki

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Karwacka

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2017r. w Olsztynie,

na rozprawie,

sprawy z powództwa D. K.,

przeciwko B. (...) Spółka (...) Oddział w Polsce,

o zapłatę,

I umarza postępowanie co do kwoty głównej 500 zł (pięćset złotych) oraz w zakresie odsetek ustawowych od kwoty 1.300 zł (tysiąc trzysta złotych) od dnia 25.03.2014r. do dnia 03.08.2016r. i od kwoty 700 zł od dnia 25.03.2014r. do dnia 24.11.2016r.;

II zasądza od pozwanego B. (...) Spółka (...) Oddział w Polsce na rzecz powoda D. K. kwotę 1.200 zł (tysiąc dwieście złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 800 zł (osiemset złotych) od dnia 04.08.2016 r. do dnia zapłaty
i od kwoty 400 zł (czteryście złotych) od dnia 25.11.2016r. do dnia zapłaty;

III w pozostałym zakresie oddala powództwo;

IV zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 323,40 zł (trzysta dwadzieścia trzy złote 40/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

V nakazuje ściągnąć od powoda z zasądzonego na jego rzecz w pkt II roszczenia na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 152,32 zł (sto pięćdziesiąt dwa złote 32/100) tytułem tymczasowo poniesionych wydatków;

VI nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 228,48 zł (dwieście dwadzieścia osiem złotych 48/100) tytułem tymczasowo poniesionych wydatków.

/-/ SSR Piotr Żywicki

Sygn. akt I C 3297/16

UZASADNIENIE

Powód D. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego B. (...) z siedzibą w R. kwoty 2000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 25.03.2014r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

W uzasadnieniu wskazał, że w dniu 4.07.2016r. doszło do uszkodzenia w wyniku kolizji komunikacyjnej pojazdu stanowiącego jego własność. Sprawca szkody ubezpieczony był w pozwanym towarzystwie. Szkada została zgłoszona jeszcze tego samego dnia. Pozwany po ustaleniu, że doszło do szkody całkowitej, wypłacił powodowi kwotę 6.800 zł. Powód nie zgodził się z takim wyliczeniem i zlecił sporządzenie kosztorysu z którego wynikało, że wartość szkody całkowitej to kwota 10.500 zł. W związku z tym do zapłaty pozostaje kwota 3.700 zł. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się 1.300 zł tytułem częściowego odszkodowania oraz kwota 700 zł tytułem poniesionych kosztów opinii. (k. 3-4).

Pismem z dnia 26.07.2017r. powód cofnął pozew co do kwoty 500 zł oraz częściowo co odsetek i ostatecznie domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 1.500 zł w raz z ustawowymi odsetkami od kwoty 800 zł od dnia 04.08.2016r. do dnia zapłaty i od kwoty 700 zł od dnia 25.11. (...). do dnia zapłaty (k. 121)

Pozwana B. (...) z siedzibą w R. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu.

W odpowiedzi na pozew wskazała, że wypłacona kwota w całości zaspokajała roszczenia powoda. Dodatkowo podniosła, że koszt prywatnej opinii jest co najmniej dwukrotnie zawyżony (k. 26-27).

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 04.07.2016r. doszło do kolizji drogowej, wskutek której został uszkodzony należący do E. H. pojazd marki B. o numerze rej. (...). Szkada została zgłoszona pozwanemu. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pozwany przyznał i wypłacił poszkodowanej kwotę 6.800 zł. rozliczając szkodę jako szkodę całkowitą.

(bezsporne)

Poszkodowana zbyła na rzecz powoda wierzytelność wobec pozwanego z tytułu tego zdarzenia.

(dowód: umowa cesji k. 27v.)

Powód bezskutecznie wyzywał pozwanego do zapłaty w terminie 3 dni kwoty 4.400 zł tytułem pozostałej części odszkodowania oraz kosztów sporządzenia opinii.

(dowód: wezwanie k. 28-29 i k. 29v.)

Na skutek zdarzenia pojazd został uszkodzony w takim stopniu, że koszty jego naprawy (wynoszące od 22.378,47 zł do 24.041,43 zł) byłyby wyższe niż wartość rynkowa pojazdu przed szkodą (15.700 zł). Wartość pojazdu w stanie uszkodzonym wynosi 5.600 zł. Wysokość szkody wyliczona metodą tzw. szkody całkowitej wynosi 10.100 zł.

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej J. B. – k. 81-105).

Sąd zważył, co następuje:

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń roszczenie powoda należało uwzględnić jedynie w nieznacznej jego części.

Ustalając stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się na dokumentach przedłożonych przez strony, których prawdziwości nie zakwestionowano oraz na opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej, J. B..

W przedmiotowej sprawie pozwany nie kwestionował swojej odpowiedzialności co do zasady. Poza sporem pozostawała metoda rozliczenia szkody jako szkody całkowitej. Sporny była natomiast wysokość odszkodowania.

Podstawę odpowiedzialności pozwanego stanowił przepis art. 805 § 1 k.c. w zw. z art. 822 k.c. W ubezpieczeniach majątkowych świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku (art. 805 § 2 pkt 1 k.c.). Zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 22 maja 2003r.

o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152, z późn. zm.) ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej, wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Naprawienie szkody polegającej na uszkodzeniu pojazdu mechanicznego następuje poprzez zapłatę stosownej kwoty, niezbędnej do przywrócenia pojazdu do stanu poprzedniego, a jeżeli pojazd uległ zniszczeniu w takim stopniu, że nie nadaje się do naprawy, albo gdy koszt naprawy samochodu jest wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku (zob. wyrok SN z 1 września 1970 r., II CR 371/70, OSNCP 1971, nr 5, poz. 93, wyrok SN wyrok z 20 kwietnia 1971 r., II CR 475/70, OSPiKA 1971, nr 12, poz. 231).

W przedmiotowej sprawie, w celu ustalenia wartości powstałej szkody, zasadnym było zasięgnięcie wiadomości specjalnych, toteż Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej, J. B.. Biegły sporządził opinię zgodnie z określoną tezą dowodową, posługując się powszechnie uznawaną metodą i programem kosztorysowym. Opinia biegłego była jasna, logiczna i spójna, oraz odpowiadała na zasadnicze kwestie wymagające wiadomości specjalnych. Strony nie zakwestionowały wyliczeń dokonanych przez biegłego. Opinia kwestionowana nie była.

Wartość pojazdu nieuszkodzonego biegły wyliczył na kwotę 15.700 zł, a pozostałości na 5.600 zł. Tym samym należna powodowi kwota odszkodowania winna stanowić różnicę ww. kwot, tj. 10.100 zł.

W konsekwencji, ponieważ pozwany wypłacił powodowi kwotę 6.800 zł pozostająca uzupełnieniu kwota odszkodowania wynosi 3.300 zł.

Powód domagał się jednakże zasądzenia (ostatecznie) z tego tytułu kwoty 800 zł (k. 121) podając, że postąpiła kwotę (tj. 2.500 zł) pozwana wypłaciła mu już po wytoczeniu powództwa (k. 21). Okoliczność te zakwestionowała pozwana (k. 127) zaś pełnomocnik powoda wezwany do ustosunkowania się w tym zakresie w określonym terminie 7 dni (zarządzenie z dnia 13.09.2017r. na k. 127) wezwanie sądu pozostawił bez odpowiedzi (k. 131).

W konsekwencji, ponieważ powód nie udowodnił spełnienia świadczenia przez pozwanego po wytoczeniu powództwa, pozew cofnięty przez niego co do kwoty 500 zł skutkuje przegraniem sprawy w takim zakresie.

Pozwany zakwestionował także wysokość kosztów związanych z opinią prywatną opisaną w pozwie. Sąd zwrócił uwagę stronom na rozprawie na fakt znany mu z urzędu (art. 228 §2 kpc) że koszty związane ze sporządzeniem takich opinii w innych podobnych sprawach wynoszą około 400 zł (k. 132). W niniejszej sprawie podmiotem sporządzającym taką opinię na rzecz poszkodowanej był sam powód, który następnie nabył od niej wierzytelność wobec pozwanej. Okoliczności te, mogą budzić wątpliwości co do rzeczywiście poniesionych przez poszkodowaną kosztów sporządzenia opinii na potrzeby niniejszej sprawy. W konsekwencji zatem i ile roszczenie powoda w tym zakresie jest zasadne (por. uchwała SN z dnia 18 maja 2004 r. III CZP 24/2004) o tyle jego wysokość należało ustalić na kwotę 400 zł.

Tym samym w zakresie częściowego cofnięcia pozwu postępowanie w tej części należało na podstawie art. 355 §1 kpc umorzyć (pkt I) zaś na podstawie wskazanych wyżej przepisów oraz art. 361 kc i art. 322 kc należało zasądzić na rzecz powoda łączną kwotę 1.200 zł (tj. 800 zł + 400 zł), o czym orzeczono w punkcie II wyroku. O odsetkach orzeczono po myśli art. 817 k.c. i art. 481 §1 kc zgodnie z ostatecznym żądaniem powoda (k. 121 i k. 28-29v.).

W powstałym zakresie powództwo oddalono (pkt III wyroku).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 zd. 1 kpc albowiem pozwany przegrał sprawę w 60 %. Powód poniósł koszt procesu w łącznej wysokości 1417 zł (tj. 100 zł + 400 zł + 17 zł + 900 zł) a zatem może domagać się od pozwanego zwrotu kwoty 850,20 zł (1417 zł * 60%). Pozwany poniósł koszty procesu w wysokości 1317 zł (tj. 400 zł + 17 zł + 900

zł) a tym samym może domagać się od powoda zwrotu kosztów w kwocie 526,80 zł (1317 zł * 40 %). Ostatecznie zatem na rzecz powoda należało zasądzić od pozwanego różnicę w ww. kwotach, tj. 323,40 zł (pkt IV).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 kpc w zw. z art. 83 ust. 2 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd nakazał ściągnąć od powoda na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Olsztynie kwotę 152,32 zł zaś od pozwanego kotwę 228,48 zł tytułem wydatków poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa (pkt V wyroku).

/-/ SSR Piotr Żywicki